

числото имъ изново е възлѣзло до 80 домакинства. Споредъ послѣдното прѣброявание то има 557 жители Българи.

До 1884 год. тукъ имаше една ниска черквица, Св. Никола, правяна въ незапомнено врѣме. Олтарѣтъ, който и сега си стои 10 крачки на югоистокъ отъ новата черква е камененъ, зиданъ съ варъ, а другата частъ на черквата е била построена отъ дървенъ градежъ. За съграждането на черквата има едно любопитно прѣдание. Ползувайки се съ правдини, заселенциѣ и дошлянциѣ въ Юкарж-Баня поискали позволение отъ правителството, за да си съградятъ черква. Пашата позволилъ, ала съ условие, дюлгеритѣ въ три дена да свършѣтъ черквата, за да си ненавлѣчатъ селянѣтъ умразата на правовѣрните голѣмци, като отиватъ послѣдните да се кляпѣтъ. Дюлгеритѣ могли да свършѣтъ само олтаря съ зидъ, а другата частъ направили горѣ долу като ограда дори безъ покривъ. Случило се послѣ да замине нѣкой си Османъ Наша, който позволилъ да се прави черквата още три дена. Сега селянѣтъ постижили по-умно. Намѣрили единъ дюлгеринъ да показва и повикали на помощъ селянѣтъ на с. с. Бояна и Кисура*), та тритѣ села три дена работили. Черквата пакъ била направена много слаба, обаче успѣли да я покрятъ. Тая черква се глѣдаше на най-видното мѣсто въ

*) Селото Кисура е глѣдала надъ посвѣтеното посѣлѣние Бали-Ефенди (сегашното Княжево), тамъ гдѣто се започва Владайския проходъ, който ни води отъ Дунавското корито въ Струмското. Сега тамо е оставало само една тепавица. Това село е растурено и распрѣснато въ врѣме, когато Арнаутитѣ минували отъ Македония прѣзъ София за Видинъ. Днесъ арнаути, утрѣ арнаути, всѣкъ денъ арнаути, най-сетѣ селянѣтъ изоставили селото и едни се прѣселили въ София други въ Бояна и двѣ три домакинства въ Бали-Ефенди. На селското землище останали само три отстранени отъ пктя ккци, но и тѣ се прѣселили въ Бали-Ефенди, подиръ освобождението. Землището на Кисура е присъединено къмъ онова на Бали-Ефенди.

Дѣдо Ано ми приказваше, че още едно старо село, което той непомни е имало и подъ с. Юкарж-Баня отъ лево на рѣката, що протича прѣзъ Бали-Ефенди, срѣщу сегашната пивоварна фабрика на Трифковича. Това село се наричаше Софуляне. Освѣтъ нѣколко стари гроба, никакви други саѣди нѣма отъ това село. Наспроти Софуляне отъ другата страна на рѣката имало село Земляне, гдѣто е сега воденицата на Драгалевския манастиръ. За че е имало села на спомѣнатитѣ села, приказвалъ ми е и стария Драгалевски попъ Кръстю челоуѣкъ на повече отъ 100 год. Ала и баща му не е помнилъ тия села само му е приказвалъ за тѣхъ.